

“गोरोचनालिखितभूर्जपत्रगर्भान् मन्त्रगण्डकान्” काद०
स्कोटकरोगे “अनेकवेला वातनिर्मितबहुगात्रगण्डकम्”
काद० । गण्डकी नदी सन्निकटतयाऽस्त्यस्य व्यच ।
गण्डकप्राचीर्यदेशभेदे तत्तवांसिषु तद्विषेषु बहुव०
“ततः स गण्डकान् पुरो विदेहान् भरतर्षभः । विजि-
त्याख्येन कालेन” भा०स० २८४० भीमप्राचीजयोक्तौ ।

गण्डकी स्त्री गण्ड+जातौ ङीप् । १ गण्डकी गण्डकजा-
तिस्त्रियाम् । २ नदीभेदे शतदिघातदेवीभेदे च सा
च विष्णु सेवया शालग्रामशिलाखनिन्यं लेभे तत्-
कथा । वराहपुरः

“गण्डक्यापि पुरा तप्तं वर्षाणामयुतं विधे ! । शीघ्रे-
पर्याशनं कृत्वा वायुभक्षायनन्तरम् । दिव्यं वर्षशतं
तेभे विष्णुं चिन्तयती वदा । ततः साक्षाज्जमन्त्राधो
हरिर्भक्तजनप्रियः । उवाच सधुरं वाक्यं प्रीतः
प्रणतवत्सलः । गण्डकि ! त्वं प्रसन्नोऽसि तपसा वि-
स्मिन्नोऽनघे ! । अनवच्छिद्यया भक्त्या वरं वरय
कुर्वते ! । किं देयं तद्देखायु प्रीतोऽसि वरवर्चनि ! ।

गण्डक्यापि पुरोहडा शङ्खचक्रगदाधरम् । दण्डवत्
प्रणता भूत्वा ततः स्तोत्रं प्रचक्रमे । “ततो हिमांशो !
सा देवो गण्डकी लोकतारिणी । प्राञ्जलिः प्रणता भूत्वा
सधुरं वाक्यमब्रवीत् । यदि देव ! प्रसन्नोऽसि देवो मे
वाञ्छितो वरः । मम गर्भगतो भूत्वा विष्णो ! सत्
पुत्रतां व्रज । ततः प्रसन्नो भगवान् चिन्तयामास
गोपते ! । किं याचितं निमग्नया नित्यं सत्सङ्ग-
लुब्धया । दास्यामि याचितं येन लोकानां भवमोक्षणम् ।
इत्येवं कथया देवो निश्चित्य मनसा श्रवणम् । गण्डकी
मवदत् प्रीतः शृणु देवि ! यचो मम । शालग्रामशिला
रूपी तव गर्भगतः सदा । तिष्ठामि तव पुत्रत्वे भक्तानु-
ग्रहकारणात् । सत्साध्विध्यात् नदीनां त्वमतिष्ठेठा
भविष्यसि । दर्शनात् स्पर्शनात् स्नानात् पानाच्चैवाव-
गाहनात् । हरिष्यसि महापापं बाह्मनःकायसम्भवम् ।
यः स्नासति विधानेन देवार्घपितृतर्पकः । तर्पयेत्
स्वपितृन्नापि तारयित्वा दिवं नयेत् । स्वयम् मम प्रियो
भूत्वा ब्रह्मलोकं गमिष्यति । यदि त्वय्युत्सृजेत्
प्राणान् मम कर्मपरायणः । सोऽपि याति परं स्थानं
यत्न गत्वा न शोचति । एवं दत्त्वा वरान् देव्यै तत्त्वै-
वान्तरधीयत । ततः प्रभृति तिष्ठामः क्षेत्रेऽस्मिन् शश-
लाङ्कन ।” । “गण्डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं

स्मृतम् । पाषाणं तद्भवं यत्तत् शालग्राममिति स्मृतम्”
स्मृतिः । सा च शोणनदसन्निकटस्थाने गङ्गायां सङ्गता
हरिहरक्षेत्रतया च तत्सङ्गमस्थानं प्रसिद्धम् । “गण्ड-
कीञ्च महाशोणं सदानीरा (करतोयाम्) तथैव च । एक-
पर्वतके सद्यः क्रमेणैवाव्रजन्ते” भा०स० १६४० “गण्ड-
कीन्तु समासाद्य सर्वतीर्थजकोद्भवाम् । वाजपेयम-
वाप्नोति स्वर्यलोकञ्च मच्छति” भा०व० ८४ । “गण्डक्या
उत्तरे तीरे गिरिराजस्य दक्षिणे । सिंहस्य भकरस्यञ्च
गुरुं यत्नेन वर्जयेत्” मल्लभा० त० ।

गण्डकारी स्त्री गण्डं पत्न्यं भग्नसंयोजनरूपं करोति
ह-व्यञ्च गौ० ङीप् । (हातजोडा) १ वराहक्रान्ताया-
मोषधौ रत्नमा० । २ खदिरवृक्षे शब्दच० ।

गण्डकाली स्त्री गण्डेषु पत्न्येषु काली । १ खदिरवृक्षे
२ समझायाम् व्यमरः । [शब्दे तस्य तत्पुत्रत्वकथा दृष्ट्या
कण्डकीपुत्र उ० ६८० । १ शालग्रामे शिलाभेदे । गण्डकी-
गण्डकीशिला स्त्री गण्डक्यास्तृपद्वा शिला । शालग्राम-
शिलायाम् । [मदे हारा० ।

गण्डकुसुम न० गण्डस्य हस्तिकपोलस्य कुसुममिव । १ हस्ति-
गण्डकूप उ० गण्डे गण्डवडुपर्वतभृगौ कूपः । पर्वतोच्च-
देशस्य कूपे हारा० । [फलप्रधाने वृक्षे शब्दचि० ।
गण्डगात्र न० गण्ड इव उच्चावचं गात्रमस्य । (आता)
गण्डदूर्वा स्त्री गण्डयुक्ता पत्न्यमती दूर्वा । (गाँटदूर्वा)
दूर्वाभेदे राजनि० । “गण्डदूर्वा हिमा लौहद्राविणी
पाहिणी लघुः । तिक्ता कषाया सधुरा वातहतं कटु
पाकिनी । दाहतृष्णावलासाक्षकुष्ठपित्तज्वरापहा”
भावप्र० । [लोपः । गण्डतुल्यचरणे ।

गण्डपाद लि० गण्डस्य पाद इव पादोऽस्य हस्त्या० नान्य०
गण्डफलक न० गण्डः फलकमिव प्रशस्तत्वात् उपमितस० ।
१ विस्तीर्णगण्डे । बहु०स० १२० युक्ते लि० “धृतसंघगण्ड-
फलकैर्विवभुविकसद्भिरास्त्रकमलैः प्रमदाः” भावः गण्डं भि-
त्तिरिव । गण्डभित्तिप्रादयोऽपि तत्कार्यं “निधौतदानामल-
गण्डभित्तिः” “अनुगतमल्लिहन्दैर्गण्डभित्तीर्विहाय” रघुः ।
गण्डमाला स्त्री ६८० । १ रोगभेदे । तद्गुणभेदाद्युक्तं
भावप्र० यथा

“कर्कशुकोलामलकप्रभायैः कक्षांसमन्यागल
यङ्गुणेषु । मेदःकृमाभ्यां चिरमन्दपाकैः स्याद्गण्ड-
माला बहुभिन्नु गण्डैः ।” “गण्डमालाया एका-
वस्याविशेषमपचीमाह “ते अन्ययः केचिदकापपाकाः